

עמ"י 42985/12/17 - גדי רייבוך נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

21 דצמבר 2017

עמ"י 42985-12-17 רייבוך(עציר) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת נאוה בכור

העורר גדי רייבוך (עציר)

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ העורר - עו"ד עופר רחמני (ממשרד אודי ברזילאי)

ב"כ המשיבה - עו"ד עמית לוין

העורר הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת בימ"ש קמא (ביהמ"ש השלום בראשל"צ כב' השו' מיכלס), מיום 20.12.17, בגדרה הורה על הארכת מעצרו של העורר עד ליום 26.12.17 שעה 12:00.

2. בהחלטתו התייחס כב' השו' מיכלס לחשדות כנגד העורר בגין ביצוע עבירות של מרמה, הפרת אמונים, שיבוש מהלכי חקירה, מתן שוחד, לקיחת שוחד, קשירת קשר לפשע, עבירות על חוק איסור הלבנת הון, העלמת הכנסות וזיוף, קבע כי קיים חשד סביר הנלמד מהמסמכים שהוצגו בפניו במ/1 - במ/23, וכי קיים חשש לשיבוש הליכי חקירה הנגזר מפעולות החקירה שיש לבצע.

3. בהודעת הערר, מתייחס ב"כ העורר בעיקר לטענתו כי בימ"ש קמא לא נתן משקל ראוי לעובדה כי נפתח כנגד העורר במקביל הליך אזרחי של שומה על ידי היחידה הארצית לשומה, וכן הליך של תפיסת רכוש להבטחת תשלום מס לפי סעיף 194ב לפקודת מס הכנסה.

משכך, ניתן לייחס את פעולותיו של העורר לא לשיבוש הליכי חקירה אלא לניסיונותיו להמציא תימוכין למקורות רכושו לרבות מבני משפחה בארץ ובחו"ל.

ב"כ העורר מציע בנקודת זמן זו חלופת מעצר בצפון בפיקוח.

4. בדיון בפניי הוצגו במ/1 שהוצג בבימ"ש קמא, כמו גם נספחים רלוונטיים (59, 60, 65 ו-66), הנוגעים לחשש משיבוש הליכי חקירה.

5. נדרשתי לטיעוני הצדדים והגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.

יצוין, כי אכן מדובר בהארכת מעצר ראשונה של העורר, ואכן מדובר בפרק זמן משמעותי בו האריך בימ"ש קמא את מעצרו, למרות שהתבקשה הארכת מעצר של 10 ימים.

ברי, כי על ביהמ"ש לפקח על התקדמות החקירה, עקב בצד אגודל - אך בנסיבות שבפניי נראה כי בימ"ש קמא שקל באופן ראוי ומידתי את היחס שבין פעולות החקירה לביצוע כפי שהוצגו בפניי בבמ/1 (22 פעולות שחלקן הארי מחייב את הותרת העורר במעצר), ובין החשש המשמעותי לשיבוש הליכי חקירה אם ישוחרר העורר ממעצרו.

לא ניתן להתעלם גם מחומרת המיוחס לעורר, ומורכבות החקירה הכורכת בתוכה חקירה מתחייבת של גורמים רבים, באופן המחייב הארכת זמן מתאימה על מנת לאפשר את קידום החקירה באופן סביר.

אינני סבורה בנקודת הזמן הזו כי יש בהליכים האזרחיים המקבילים כדי להשפיע על משך מעצרו של העורר והתקדמות החקירה המתחייבת בעניינו.

6. במכלול השיקולים כנ"ל, ברי כי לא ניתן בשלב זה להורות על שחרורו של העורר ממעצרו לחלופת מעצר, רחוקה גאוגרפית ככל שתהיה, ובצד זאת גם לא ניתן להורות על קיצור משך המעצר כפועל יוצא מפעולות החקירה שיש עוד לבצע.

7. לא נעלמה מעיני העובדה כי מעורב אחר עצור בפרשה עד יום 24.12.17 - אך על פי ב"כ המשיבה, מעצרו יארך עד לנקודת הזמן הזו כדי 12 יום, ובכל מקרה בעניינו של העורר פעולות החקירה עוד רבות ונדרשות לפרק זמן כמשך המעצר שנקבע בעניינו.

8. סופו של דבר הערר נדחה.

9. ככל שהיחידה החוקרת תגיע למסקנה כי ניתן לקצר את משך מעצרו של העורר, יוכל לעשות זאת קצין ממונה על פי שיקול דעתו.

ניתנה והודעה היום ג' טבת תשע"ח, 21/12/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת